

Литература:

1. Знакомство с программой «1С: Бухгалтерия 7.7», ресурс: <http://psbatishev.narod.ru/1sbuh/b011.htm>, от 18.05.2010 г.
2. «1С: Бухгалтерия 7.7», ресурс: <http://www.1c.ru/rus/products/1c/predpr/buh44.htm>, от 18.05.2010 г.
3. Пічугін П., Бабаєв Д. 1С: Бухгалтерія: доступно для бухгалтера: Повний практичний посібник для сучасного бухгалтера. 2-ге вид. перероб. і доп. Х.: Фактор, 2007 — 464 с.

Варчук О.А.

Неліквідні товарні запаси: визнання та оцінка

Основним доходом торговельних підприємств є реалізація товарних запасів, які мають найбільшу питому вагу у активах торговельних підприємств, тому проблема їх «неліквідності» дуже важлива та актуальна.

Згідно з Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» до активів необхідно відносити товарні запаси що відповідають наступному: «існує імовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена» [1]. Тобто якщо товарні запаси не відповідають вище наведеним вимогам їх не можливо віднести до активів підприємства.

Товарні запаси, як і любий актив, можна поділити на дві групи ліквідні та неліквідні. Ліквідні товарні запаси – це товари, які можуть бути у дуже короткий час реалізовані тобто перетворені у грошову форму. Чим менше період реалізації тим більш ліквідний товар. Неліквідні товарні запаси – це товари, які «залежались», тобто якщо протягом трьох місяців товар не користуються попитом у споживачів.

Уповільнення реалізації таких товарних запасів гальмує обіг їх грошової маси. Це призводить також до затоварення складів, що впливає, зрештою, на рівень рентабельності підприємства, знижуючи її [2].

Виділяють можливі причини «неліквідності» (зменшення попиту з боку покупців) до закінчення терміну придатності:

- товар морально або технічно застарілий;
- знизилась якість товару внаслідок тривалого зберігання або недотримання умов зберігання;
- строк споживання товару незабаром закінчується;
- товар має сезонний характер;
- на складі накопичилась велика кількість одиниць товару схожих номенклатур;
- виявлення прихованого дефекту в окремій партії товару;
- перепрофілювання підприємства тощо [3].

Після занесення товару до групи «неліквідний» треба визначитись що з ним робити далі: уцінити та продати, використати на власні потреби або списати. Таким

чином, на балансі торгового підприємства нагромаджуються товарні залишки, і підприємство повинно вирішити, що з ними робити і як їх позбутися [2].

Щоб продати «неліквідні» товари, торговельне підприємство, частіше за все, змушене не провести їх переоцінку, а саме уцінку. Уцінка товарних запасів проводить тільки за рішенням керівника підприємства та згідно з Положенням про порядок уцінки і реалізації продукції, що залежала [4].

Література:

1. Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20 жовтня 1999 р. №246 Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 листопада 1999 р. за №751/4044 зі змінами та доповненнями.
2. Куцміда Н, «Неліквідний» товар: що з ним робити? // «Дебет-Кредит» № 37, 2008 р.
3. Гудима К.С., Палкіна І.В., Белгородцева М.А. Бухгалтерський аспект сутності та обліку «неліквідного» товару та операцій з ним. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/17_APSN_2009/Economics/47856.doc.html
4. Положення про порядок уцінки і реалізації продукції, що залежала, з групи товарів широкого вжитку, продукції виробничо-технічного призначення та надлишкових товарно-матеріальних цінностей. Затверджено наказом Мінекономіки і Мінфіну від 10 вересня 1996 р. N 120/190 зі змінами та доповненнями.

Гребеник О. М., Голуб Ю.О.

Реорганізація контрольно-ревізійного управління як шлях підвищення ефективності здійснення перевірок державних закупівель

Здійснення контролю державних закупівель потребує удосконалення, стабільності законодавчої бази та ефективного управління, що є одним з найважливіших завдань органів державної влади. Одним з суб'єктів, що здійснюють контроль над закупівельною діяльністю є Контрольно-ревізійне управління, на яке покладено досить значний обсяг роботи, реалізація виконання якого можлива шляхом чіткого розмежування повноважень між структурними одиницями управління. З огляду на це, метою даної роботи є розробка рекомендацій щодо реорганізації роботи контрольно-ревізійного управління з метою підвищення результативності здійснення перевірок державних закупівель.

Дослідженням даного питання займалися такі вчені та практикуючі фахівці, як Міхальська А. В. [1] Пінькас Г.И. [2], Свиржский Б. [3].

На сучасному етапі функціонування Контрольно-ревізійного управління в розрізі кожної області відокремлено ряд функціональних підрозділів, на які покладено ряд відповідних специфічних функцій. Досліджуючи структуру